

Helena Jabłońska, *Dziennik z obleżonego Przemyśla (1914–1915)*, wstęp, przypisy i opracowanie
Stanisław Stępień, Przemyśl 2017 s. 21

Radko Dimitriew, właśc. Rusko Dmitrow Ruskow (1859–1918) – ros. generał bułgarskiego pochodzenia. Uczestnik walk 1877–1878 o niepodległość Bułgarii. Od 1904 r. szef sztabu armii bułgarskiej, a od 1907 dowódca III okręgu w Ruse, następnie w czasie wojen bałkańskich 1912–1913 dowódca 3. Armii bułgarskiej. W 1914 mianowany ambasadorem Bułgarii w Rosji, na wieść o wybuchu I wojny światowej, nie zgadzając się z proniemiecką polityką rządu bułgarskiego, zgłosił się ochotniczo do armii rosyjskiej. Dowodził 3. Armią na froncie galicyjskim. Po klęsce gorlickiej chwilowo został usunięty z dowodzenia, ale wkrótce mianowano go dowódcą 2. Korpusu Syberyjskiego, a po pewnym czasie stanął na czele 12. Armii. Po rewolucji lutowej został zwolniony z wojska. We wrześniu 1918 pojmany przez oddziały Gwardii Czerwonej na Kaukazie został 18 października tr. rozstrzelany w Piatigorsku.